23: Almanya'da İkamet Etmek

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

https://ilimvecihat.com

SORU

Selamun aleykum hocam, ben Türkiye'de yaşamak istiyorum, ailem ise buna karşı çıkıyor ve Almanya'da kalmamı istiyor, bu emir masiyet türünden midir yoksa itaat etmem vacip midir? İmanımın bu ortamda zayıfladığını düşünüyorum. Ne yapmam doğru olur?

CEVAP

Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

İmam Ahmed ve başkaların tahriç ettikleri sahih hadiste Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmaktadır:

لاَ طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ

"Allah (azze ve celle)'ye masiyette mahlûka itaat yoktur."

Bu nefiy umumidir ve anne ve babaya da şamildir. Özellikle imanını koruyamayacak durumda isen bulunduğun ülkeyi terk etmen ve Allah'a itaat edebileceğin bir ülkeye hicret etmen vacip olmuştur. Allah *(celle ve âlâ)* şöyle buyuruyor:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا. إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا. فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا. وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

"Melekler, kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında, onlara, "Ne işte idiniz?" derler. Onlar da: "Biz yeryüzünde zayıf kimselerdik." derler. Melekler: "Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi, siz de orada hicret etseydiniz ya?" derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü gidiş yeridir. Ancak gerçekten aciz ve zayıf olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar

ve çocuklar hariç. Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır. Her kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de bulur. Her kim Allah'a ve Peygamberine hicret etmek maksadıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, kuşkusuz onun mükâfatı Allah'a düşer. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir." (Nisa, 97-100)

Bu hususta annen ve baban seni Rabbine itaat etmekten engelliyorlarsa onlara itaat etmen caiz değildir. Mahlûka sadece marufta, yani Allah *(celle ve âlâ)'*ya itaat cinsinden olan şeylerde itaat etmek caizdir. Emredilen masiyete itaat edildiği takdirde şahıs yaptığından mükelleftir. İmam Buhari *(rahimehullah)'*ın tahriç ettiği hadiste Ali *(radıyallahu anhu)* şöyle demektedir:

عَنْ عَلِيٍّ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم بَعَثَ جَيْشًا وَأَمَّرَ عَلَيْهِمْ رَجُلاً فَأَوْقَدَ نَارًا وَقَالَ ادْخُلُوهَا فَأَرَادُوا أَنْ يَدْخُلُوهَا وَقَالَ آخَرُونَ إِنَّمَا فَرَرْنَا مِنْهَا فَذَكَرُوا لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ لِلَّذِينَ أَرَادُوا أَنْ يَدْخُلُوهَا لَوْ دَخَلُوهَا لَمْ يَزَالُوا فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَقَالَ لِلآخَرِينَ لاَ طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةٍ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ

"Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bir ordu gönderdi ve başına bir adamı emir tayin etti. Adam bir ateş yakıp "ateşe girin" dedi. (Ordunun) bir kısmı ona girmek istediler. Diğerleri ise "Biz zaten ondan kaçtık" dediler (ve ateşe girmeye itiraz ettiler). Bu durumu Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*e haber verdiklerinde ateşe girmek isteyenler için şöyle buyurdu: ***"Eğer ona girselerdi kıyamet gününe kadar ateşte kalırlardı."*** Ve diğerleri için de: ***"Masiyette itaat yoktur. İtaat sadece maruf olanadır"*** buyurdu.

Muhakkak ki Almanya gibi asli kâfir olan bir ülkede ikametini idame etmen masiyettir. Özellikle Allah'ın dinine açıktan savaş açtığı ve sadece Almanya'da değil tüm dünyada Müslümanlara her alanda zulüm etmekten geri durmadığı bu günlerde. Böyle bir ülkede ikamet etmemelisin.

Şirk ve küfrün hâkim olduğu ülkelerde imamlarımız iki şartla ikameti caiz kılmışlardır. Bir: Dini izhar etmek. Ve iki: Kâfirlere yardımda bulunmamak, onlara dost olmamak.

İmam Muhammed bin Abdulvehhab *(rahimehullah)'*ın torunu Şeyh Süleyman bin Abdullah *(rahimehumallah)'*a Müslüman'ın ticaret için küfür beldesine

sefer etmesi sorulduğunda şöyle cevap vermiştir:

“Hamd Allah’a mahsustur. Dinini izhar etmeye ve müşriklere dost olmamaya kudreti varsa caiz olur. Nitekim Ahmed Müsned’inde ve başkaları Ebu Bekir ve sahabeden başkalarının ticaret sebebiyle müşriklerin ülkelerine sefere çıktıklarını rivayet etmişlerdir ve Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)* onları bundan men etmemiştir. Ama dinini izhar etmeye ve onlara dost olmamaya muktedir değilse, bu durumda ulema ülkelerine sefer etmenin caiz olmadığını söylemiştir. Nehye delalet eden hadisler buna hamledilir. Çünkü Allah insana Tevhid üzere amel etmeyi emretmiştir ve müşriklere karşı düşmanlığı farz kılmıştır. Bunun yok olmasına yol açan ve sebep olan her neyse caiz değildir. Ayrıca ülkelerine sefer etmeleri onlara uymalarını ve onlardan razı olmalarını da sağlıyor. Müşriklerin ülkelerine sefer etmiş fasık Müslümanların çoğunda bunu müşahede ettik. Böyle bir durumdan Allah’a sığınırız.”

Sonra “İnsana küfür şiarların zahir olduğu küfür beldesinde ticaret sebebiyle oturmak caiz midir?” sorusuna *(rahimehullah)* şöyle cevap vermiştir:

“Bu sorunun cevabı bir önceki sorunun cevabının aynısıdır.”

Sonra “Bir ay iki ay gibi kısa zaman kalmak ile uzun zaman kalmak arasında fark var mıdır?” sorusuna da *(rahimehullah)* şöyle cevap vermiştir:

“Uzun ve kısa zaman arasında fark yoktur. Dinini izhar edemediği ve müşriklere düşmanlık gösteremediği bir ülkede, o ülkeden çıkmaya gücü varsa bir günde olsa ikamet etmesi caiz değildir.”

Binaen aleyh sana Allah için tavsiyem bir an evvel Almanya’yı terk etmendir. Allah-u Âlem.

Allah’a hamd ve Rasûlü Muhammed’e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.